

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзхожда сичките световни добрини!“

КАКВО ГИ ЧАКА ЕНИЧАРИТЕ ОТ ХАРВАРД?

Панко АНЧЕВ

Когато капиталът призовава някого в политиката, за да изпълни негова важна актуална и неотложна задача, е благородно щедър и мил, дава и обещава, насочва, помага, обяснява, възнаграждава. Той не се съмнява в избора си и затова изискванията му са големи. Но и не признава никакви оправдания, ако не бъдат изпълнени и задачата бъде провалена. Колкото по-голяма е щедростта му в началото, толкова по-строги са претенциите му в края. Той влага част от себе си и никому не прощава, ако тази част не може бързо да се възвърне и стане онова, което е пожелал и възложил да бъде сторено.

Капиталът предоставя на избраница си целия ресурс на държавата, облича го във власт и му позволява да прави каквото си иска с нея, стига да му свърши работата.

Помните как преди няколко години с овации и горещи надежди се появиха обновителите на българската политика, завършили Харвард, умните, енергичните, богатите и всеотдайните ратници на промяната, които обещаха да обновят държавата и обществото ни. Те се възкачиха на гребена на народния протест, обясняваха с вълнение какво се случва и как ще извършат такива реформи в икономиката, управлението, общественото устройство, които ще ни успокоят, вдъхновят и направят и по-богати, и по-уверени в сегашния и утрешния ден.

На стр. 2

ПЪРВИ МАЙ! Или иде Ден първи

На стр. 6

СКАЛПЕЛ! ИНАЧЕ ГАНГРЕНАТА Е НЕИЗБЕЖНА

Минчо МИНЧЕВ

Вминалия брой 16 от 16 април т. г. публикувахме забележителната статия на дългогодишния деятел на социалната и националната кауза Кръстьо Трендафилов. Поместената биографична справка ясно очертава неговия път на строител на онази България, която загубихме, на представител на онова поколение, което се беше пос-

ветило на идеала за новото бъдеще на Отечеството, но което накрая се озова в мъртвата хватка и зад оградата с бодлива тел на капана, където го отведе перестройката. А това стана във време, когато императивите на живота изискваха, а и днес изискват всеотдайност и непоклитима твърдост за спасяването на народа ни и неговата държава. Драмата на това поколение е всъщност драмата на цял един народ, който все по-осезателно чувства удушващата същност на днешния ден, който се вижда в сумрачните хоризонти на своето утре, но все още е глух, объркан и не докрай разбиращ знаците на новото робство, към което са го подкарвали. В такава обстановка да поставиш въпроса „За БСП-открито и честно“ означава да останеш неразбран от мно-

зина, особено ако не си изяснил докрай адреса на своя финален призив.

Ето какво пише Кръстьо Трендафилов: „Уважаеми другари, престанете да създавате нови движения, да правите партии с нови леви послания, да предлагате писането на нови програми и стратегии. Време е да се върнете в БСП. Това е последната възможност и вие не я убивайте.“

Кръстьо Трендафилов отива и по-нататък: „Върнете се, дори с натрупания опит от досегашната си дейност.“

Следват и имената на партийни авторитети като Станишев и покойния Петър-Емил Митев – първият от които призовава за превръщането на БСП във „водещ политически субект“, а другият – за „незаобиколим“ такъв. Следва върнатата констатация, че

„навремето партията не се противопостави твърдо на безразсъдната смяна на системата“. И най-важното, че „днешният ред на България е за отстояване на държавността и оцеляването на народа ни“. Абсолютно вярно и точно.

Възраженията обаче, които предизвиква това послание, нямат за цел да омаловажават загрижеността на автора за „хората, които живеят в най-бедната страна на Европа“, както и отроненото почти като въздишка на примирение, а може би и на надежда, че „няма кой да го направи освен нас, грешните, но предани на правдата хора“.

През годините „Нова Зора“ никога не е гледала с безразличие на процесите, протичащи в БСП. Причината сме я изтъквали многократно.

На стр. 2

Следващия брой очаквайте на 7-и май

ЗОРА Е!

Колко прозорлив се оказа президентът Румен Радев, когато, връчвайки преди 10 месеца мандат за съставяне на правителство на кандидата за премиер от ПП-ДБ Николай Денков, му пожела да не го реализира! За съжаление, опиянилите се от власто-евролюбие мишоци с научни титли и уж харвардски дипломи скочиха направо в устата на угоените котараки Борисов и Пеевски и техният опит за летене завърши безславно за тях и плачевно за България.

И след като пропиха нови девет месеца време на страната, я изправиха пред конституционна и политическа криза. Сега пищят, че служебното правителство на бившия гербав председател на НС, после шеф на Сметната палата Димитър Главчев било доминирано от ГЕРБ и провеждало поголовни чистки на кадрите на ПП-ДБ в ДАНС, МВР, регулаторните органи и държавните енергийни и други дружества. Заслужихте си всичко, което ви сполетя, дилетанти! Лакомията и некадърността ви изядоха главите. Ако служебното правителство на Главчев ви прилича на герберско-депесарски приют за приближници от собствените ви партии и бухалка за останалите ви верни, заслугата е ваша. Както са ваши и „предатели“, като Георги Гвоздейков, Кирил Вълчев, Александър Йоловски, Румен Спецов и други, които се съгласиха да служат на Борисов и Пеевски. За капак, след като за броени дни Димитър Главчев изгуби доверие в двама министри, - на външните работи Стефан Димитров, а на земеделието Кирил Вълчев, той по „случайно съвпадение“ с критиката на Борисов за недостатъчно острата позиция на Стефан Димитров към Русия *поиска оставката* на бившия ни посланик в Черна гора. И, решил да сложи край на цирка за „независимост“ и „равната отдалеченост“ на кабинета от политически-

НЕПОНОСИМАТА ЛЕКОТА НА „ПРОМЯНАТА“

те партии, направо предложи поста министър на външните работи да бъде поверен на заместник-председателя на ГЕРБ Даниел Митов. Ако президентът откажал да подпие указ за трампа да във външно министерство, той щял да носи отговорност. Оставаше да го заплаши с импийчмънт заради поставянето под заплаха на евроатлантическата ориентация на България. Ерго, има Даниел Митов като външен министър, има евроатлантическа ориентация; няма Даниел Митов - няма евроатлантизм, а направо евразийска, сиреч пропутинска ориентация! За руския газ, който тече през България по 480 километра „Балкански поток“ - нито дума! Паметливия анализатори припомнят, че през 2014 г. същият този Даниел Митов като гербав министър на външните работи уволни брата на Стефан Димитров. Но никой не говори вече за аферата с доставката на комуникационна апаратура за посолствата, заради която от външно министерство отгърмъ заместникът на Митов. После той беше оправдан от съда, но какво от това? И този пудел на Борисов и Сорос, харесван и от Делян Пеевски, ще организира провеждането зад грани-

ца на честни и прозрачни парламентарни и европейски избори на 9 юни! Знаем как ГЕРБ и ДПС „местно и прозрачно“ привличат гласоподаватели от чужбина.

На 9 юни ще видим в действителност същите изборни „шменти-капели“, макар и без Митов начело на МВНР. Впрочем, той правилно прецени цялата нелепост на своята кандидатура и на 19 април обяви, че се отказва да става външен министър. Но изтъкна, че след поправки новата Конституция не пречела политически ангажирани лица да бъдат министри в служебни правителства. С което потвърди, че кабинетът „Главчев“ е политически. Все пак отказът на Митов от участие в поредната за него изгубена кауза, освен знак за реализъм, е и едно от малкото добри неща в политическата му кариера. Премиерът Главчев също призна нелепостта на своето предложение за Митов и на излизане от срещата си с президента Румен Радев заяви, че старите министри продължават да изпълняват задълженията си. Диалогът с държавния глава щял да продължи. Мащът завърши с победа на държавния глава (засега, б.а.), а интригантът Борисов ядосано заяви: „Да правят каквото щат!“

Колкото до ПП-ДБ, с Митов и без Митов, те според крилатата фраза на Любослав Пенев „ще духат сутана“. Играта на демокрация, борба с корупцията и реформи приключи. Най-партизанското, по-точно най-герберско-депесарското служебно правителство посредством присъственост от кадри на ПП-ДБ МВР, недогерберизираното и областните управители и доминираните от ГЕРБ и

ДПС общински власти ще направи тъй, както преди повече от век препоръчал на врачанския областен управител Спас Спасов тогавашният премиер, европейският възпитаник Константин Стоилов: „Ако видите, че Цанковата кандидатура преодолее, нека нашите приятели в Слатина чрез угасяване свещите и иземване на бюлетините да направят тъй, че изборите да не се състоят“. Дешпешата на Константин Стоилов до Ботевия четник Спасов вдъхновила Алеко Константинов за фейлетона „Гасете свещите!“. Разбира се, във века на атома до „угасяване свещите“ може да се прибегне само в краен случай. Но невалидните бюлетини, срещените изборни протоколи, изгубените флаш памети от машините за гласуване и по вреждането на последните са неизменни спътници на българските свободни, честни и демократични избори. „Изгертването“ на „модела Борисов“ завърши още при сформирването на „сглобката“, когато уж антагонистичните сили на промяната и на корупцията се прегърнаха за съвместно управление на България. Не заради някаква фиктивна политическа стабилност, а за доопоскването на страната. И днес тези, които обезобразиха основния закон с недомислици, наречени конституционни поправки, само за да лишат президента от правото да подбира и назначава служебни правителства при избори, го призовава да не подписва указ за назначаването на Даниел Митов за външен министър и за освобождаването на министъра на външните работи Стефан Димитров и министъра на земеделието Кирил Вълчев. А от

БСП поискаха Радев направо да уволни Димитър Главчев. „Възраждане“, БСП и ИТН събраха 67 подписа под искане на вот на недоверие на целия кабинет, но ПП-ДБ гузно спотаиха и не се включиха в инициативата. Въпреки че според видни конституционалисти не може да се иска вот на недоверие на служебно правителство, което не е назначено от парламента. Според професор Пламен Киров, вот на недоверие може да има, но той ще бъде отхвърлен от КС. Тази мисия изглежда обречена, поради което прилича повече на предизборен фойерверк. Спотаяването на ПП-ДБ издава намеренията им след изборите отново да се спазват с ГЕРБ и ДПС. Нищо ново под слънцето! Просто ще се сформира отново старата ОПГ за разпределяне и консумиране на облагите от властта. Народа вълчи го ял! От такива хора да чакаш нещо добро за България, все едно както казваше Капитан Петко войвода в едноименния филм „умрял да цериш, пъян да черпиш, луд да тешиш“. Така че за когото и друг да гласуват откровените от лицемерите български граждани, все ще са прави. Иначе ще търпят още дълго недоразумения като Кирил Петков, Николай Денков-Ники, Асен Василев, Христо Иванов, Атанас Атанасов, Бойко Борисов и Делян Пеевски.

Да не забравяме, че на 9 юни 1923 г. в България бе извършен кървавият преврат, докарал България до ръба на третата национална катастрофа. Тогава, както пише Антон Страшимиров: „Клаха народа си, както и турчин не го е клал!“

ЗОРА

КАКВИ „МАГАРЕТА“

на практика те убиха вярата на народа, че изборите в тази страна могат да бъдат честни и прозрачни. Първо го направиха чрез стотиците хиляди невалидни бюлетини и срещени изборни протоколи. После посяха съмнения в машинния вот чрез скандала със заснетите кодове от заместник-министъра на електронното управление. И накрая всичко свърши със записаното от камерите попълване на бюлетини в община Борован: за „баче Цено и други наши ора“. И то от чле-

нове и дори председатели на изборни секции. Това, че въпросните шарлатани нямат никакво желание да се борят честно и прозрачно за народния вот, го доказва и фактът, че сега, вместо да предлагат политика, която да ни направи по-богати, по-здрави и по-уверени в бъдещето, нашите „магарета“ - да ми простят дългоухите, се борят чрез МВР да спечелят изборите. Това го чухме на записа от седанката на ПП, на която Асен Василев и Кирил Петков при-

зоваха към изборна победа с помощта на „нашето МВР“. На министрите те поставяха задачи с кръв да се подпишат, че ще правят чистки в поверените им министерства. Това е истинската им програма, а не приумислите в един „меморандум“, който Кирил Петков изпрати преди месеци по интернет на Мария Габриел. Днес съдружниците на Борисов и Пеевски, които чрез неспособаните промени в Конституцията надтрапиха на президента Радев списъка с 9 възможни канди-

НЕ НА ОПИТИТЕ НА ВЛАСТТА ЗА РАЗВРАЩАВАНЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ ДЕЦА!

Д-р Радко ХАНДЖИЕВ

Преди дни в зала „Тържествена“ на Централния военен клуб в столицата се провежда обществено обсъждане на предложението от социалното министерство „Стратегия за детето 2024-2030 г.“ Събитието бе организирано от сдружение „РОД Интернешънъл“, фондация „Нашият дом в България“ с подкрепата на радио „Зорана“.

На поканата за участие се озоваха над 140 души от цяла България. И не случайно. Защото малко преди да подадат оставка, т. нар. академик Денков и Шалапотова са приели скандален „Годишен план за насърчаване на ранното детско развитие за 2024 г.“ На тази основа чрез своята структура - Държавната агенция за закрила на детето (ДАЗД), социалното министерство предлага нова версия на отхвърлената през 2019 г. „Стратегия за детето 2019-2030 г.“

Тогава българската обществено бурно реагира чрез масови протести срещу опитите да се ограничат права на родителите, гарантирани от Конституцията, да се допусне намеса в живота на семейството чрез „гримите“ на добре познати - финансирани отвън фондации и НПО-та, ратуващи за ранно сексуално образование на децата, подкрепа на ЛГБТИ „общности“, за приемане „европейски стандарти“ за въвеждане на цялостно сексуално образование, за което призовава и т. нар. Хелзински комитет, известен с печалната си слава на антибългарски грантоед.

А тези „стандарти“ предвиждат налагането - против волята на родителите, децата да бъдат информирани още от 4-годишна възраст за „правото

да изследват половата си идентичност“, „да научат за сексуалните си права“, „да уважават и разбират различията в сексуалността и сексуалната ориентация“, да бъдат информирани за „различните форми на семейство“, за „удоволствието и насладата, извлечени от докосване на тялото, от ранната детска мастурбация“, да имат правото „да разкриват сексуалната си ориентация“...

Според стратегията в България имало загриженост, че не се отделя достатъчно внимание на въпросите за джендърната дискриминация и хомофобията, битували негативни чувства към ЛГБТИ общността и т. н. и т. н.

Инициаторите на събитието и основни докладчици - адвокатите Владимир Шейтанов, Виктор Костов, Иглика Иванова, юристът Иван Вълков, съпредседателя на Сдружение „РОД“ Давид Александров и арх. Пламенов Мирянов, предложиха на обсъждане такива жизнено важни въпроси като:

- Какво е „детско правосъдие“ и какви опасности крие то при внедряването му в българското правораздаване?

- Що е то „ранно детско развитие“ и какво отражение ще има тази поредна абстрактна формулировка върху живота на българските деца?

- Наистина ли държавните чиновници са компетентни да определят кой е „най-добрият интерес на детето“?

- Премахната ли е идеята за ранно и всеобхватно сексуално образование в новата стратегия, или е скрито зад някой от многото термини без дефиниция?

- Защо според държавните институции в най-бързо топещата се нация в Европа многодетните семейства се определят като рискови?

Докладчиците изложиха

своето разбиране за юридическата несъстоятелност на стратегията. Зад лишената от правно основание словесна еквилибристика на изготвилите документи стои неспособността на институциите да дефинират съществени проблеми на децата и да намерят работещи решения. По никакъв начин стратегията не отчита демографската катастрофа в България, сериозното влошаване на семейната среда поради липса на грижа за семействата и факта, че от 2019 до 2024 броят на децата в България е намалял с близо 100 000! Според адв. Владимир Шейтанов

На трибуната - адвокат Шейтанов.

зее „простап между проблемите на децата и проблемите, заложени в стратегията“.

Вниманието на аудиторията бе насочено към притеснителни данни, че половината деца в страната живеят без семейство от баща и майка, че съществено се увеличава броят на мъртвородените деца наред с броя на абортираниите здрави бебета. Особено тревожна е тенденцията „стратегията“ на политиките за деца да взимат решения в отсъствието на родителската общност. Провежданите от властите обсъждания се превръщат във формални поради отказа на ДАЗД да предоставя текстове, върху които да се дискутират в конкретика. Така на практика родителите са изключени от процеса на изготвяне на

стратегията, което издава и намерението на властта - в лицето на чиновници в социалните структури, да изземват основни права на родителите и да елиминират обществото.

Експертите се обединиха около становището, че предложениата стратегия не решава нито един от основните проблеми на децата и че най-малките граждани на България не получават нищо от междусекторните политики, засегнати в документта. Това превръща стратегията в безсмислена. Нещо повече - тя е вредна, защото повтаря едни и същи пороци от десетилетия. Тя е и опасна поради об-

далното правителствено решение от 4 април 2024 г., прието на едно от последните заседания на Министерският съвет под ръководството на Николай Денков и вероятно по предложение на ексминистър Иванко Шалапотова, за реализиране на програма за ранно детско развитие, включваща ранно сексуално образование.

Участниците бяха запознати с един от най-скандалните случаи на злоупотреба с детско правосъдие от чиновници в социалните служби - извеждане на детето Рафаел Тодоров от семейството на биологичните му родители по скалъпени обвинения за дете в риск от лишаване от образование. Беше проектиран и документален филм за предлагане на алкохол, райски газ и други опии на малолетни и непълнолетни деца под носа на съда и прокуратурата в столична дискотека на стотици метра от Съдебната палата в София.

Изложенията на експертите и участниците в аудиторията породиха множество въпроси и коментари. Изразена бе категорична воля по посока грижа за семействата и децата, защото в тяхно лице се проектира и бъдещето на България. Прочетено бе и специалното поздравление до участниците на Нешка Робева - световноизвестната треньорка по художествена гимнастика на десетки български деца, което публиката горещо аплодира.

Присъстващите в залата еднородно гласуваха приемане на Декларация към обществеността, чрез която да се изрази аргументирано становище относно безпозволеността на „Стратегията за детето 2024-2030 г.“ в предложениия вид.

Обсъждането бе предавано живо в ефира на радио „Зорана“ и в електронните канали на РОД.

Обрайън, той ще се окаже един от малкото истински български държавни мъже. За такива в кабинета „Главчев“ място няма, както няма и в кабинета „Денков“.

Унизително е, че поредното българско правителство се държи като васал на Вашингтон, Брюксел и Киев. Нищо ново под слънцето. Сглобени или разгробени, нашите фалшиви евроатлантици са последователни само в слугини-

жата си към Запада и Украйна. Ако на 9 юни пак изберем „повече от същото“, да не се сърдим на други, а на себе си.

И тъй като бившите съдруж-

ници в далаверата, наречена управление, се канят пак да ни се качат на главите, да припомнят анекдота за габровеца, който си купувал шапка. Както чул каква е цената, той запитал продавача: „А къде са й дупките?“. „Какви дупки?“ учудил се търговецът. „Тези, през които ще си навтира ушите магарета, което ще даде толкова пари за една шапка“, отговорил габровецът.

Забрава се, българският избирател няма да си пъха ушите в някакви дупки, а трябва да си отваря и ушите, и очите, за да не се пита после кой му е „сложил капата“.

От стр. 3

Новият посланик на САЩ Кенет Мъртън изрази разочарование само от факта, че участниците в „сглобката“ са се изпокарали и разделили. Един вид „кучи синове“, но наши „кучи синове“. И въпреки че си нямам вяра за пет пари и се не навиджат взаимно, тъй като са от една порода, тези кучи синове се одумват след изборите отново да разговарят и да се съберат. Борисов казва само, че ще сътрудничи с ПП без лидерите им, а пък Кирчовци заявяват, че ще преговарят само ако в ГЕРБ има промяна; тоест, без

ПЪРВИ МАЙ! Или иде Ден първи

Минчо МИНЧЕВ

Този празник в началото на т. нар. демокрация бе заклеймен като комунистическа отживелица. Наравно с него бяха низвергнати класи, противостояния и истини, безусловно потвърдени от живота, които пропагандата и властта първо замъглиха, а после нагло и напълно отрекоха. Разбира се, нищо не ставаше случайно. Привеждаше се в изпълнение Вашингтонският консенсус. Втъпяваше се, че демокрацията може да бъде само и единствено дясна. И хората се попримираха. Във всеобщия хор на отрицанието нима можеше да оцелее прозряната още от библейски времена правда? А е казано: „Победа може камъла да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Царството небесно.“

Богатите обаче, не само у нас, винаги са се смятали за богоравни и тези думи на Спасителя не ги тревожеха. Те живееха на този свят като богове, може би защото изначално бяха езици, неверници или най-често „излъжи господ“. Молитви не знаеха, но да се кръстят набожно умееха. През годините на своето столетно „богуване“ се бяха изпедещали да изобразяват, когато прещенят, дори смирение или божем съчувствие. Никога обаче не престанаха да водят своята борба против народа и народите, докато накрая все пак победиха. Макар и не окончателно. Търговците и спекулантите, финансовите монополи и както някога ги нарече 32-ият президент на САЩ Франклин Рузвелт „безразсъдните банкери“, които владееха, а управляват и днес властта на организирания пари, която и тогава, и сега обаче продължава да бъде организирана престъпна група в световен мащаб. Някои определят тази група като вездещата „глобална държава“. Но дали ще се самовеличат като господстваща управляваща класа - a ruling/dominant class, или ще се прикриват в някое от многобройните си синоними, това не е от особено значение. Нейната политическа същност винаги е била осъществяването и гарантирането на онази действителност, която изразява поздравената днес думичка експлоатацията - „поздравената“, но всъщност по-точно е да се каже „забранената“.

Епична е борбата срещу това грабителство и потисничество, които са истинската и неизменна същност на октоподола на капитализма. Дори феодалите на Запад, а в Русия и помешчикът са имали вмнени от порядките и църквата неизмен-

Низвергнатият празник

ни задължения. Те са били отговорни за прехраната и съществуването на своите „крепостни“. Днес обаче лайтмотивът в идеологията на класата на експлоататорите е узаконяването на неравенството и безпредела на собственото им самообогатяване без всякаква отговорност и грижа за народа. В това отношение тяхната главна задача е да бъде осъществен разгромът на държавата с нейните изначални задължения относно възпроизводството и бъдещето на нацията. Атакувани и ерозирани са такива основополагащи за обществото системи като правосъдие, образование, сигурност, култура и пр. Чрез т. нар. реформи те са превърнати във фасада за прикритие на иначе един безпогрешно действащ, пълзящ людоедски механизъм за тотално господство над човешката ги нарече 32-ият президент на САЩ Франклин Рузвелт „безразсъдните банкери“, които владееха, а управляват и днес властта на организирания пари, която и тогава, и сега обаче продължава да бъде организирана престъпна група в световен мащаб. Някои определят тази група като вездещата „глобална държава“. Но дали ще се самовеличат като господстваща управляваща класа - a ruling/dominant class, или ще се прикриват в някое от многобройните си синоними, това не е от особено значение. Нейната политическа същност винаги е била осъществяването и гарантирането на онази действителност, която изразява поздравената днес думичка експлоатацията - „поздравената“, но всъщност по-точно е да се каже „забранената“.

Е добавил: „Той върви светът, лъжа и робство на тази пуста земя царуват“. И все пак проветления, даващи живот на надеждата, има. Злото винаги е било на крачка от пълната победа и никога не е успявало да я постигне. Такъв е законът на живота. От ужасяващите Дикенсови реалности, през мечтителни и илюзии на парижките комунари, волята на онеправданите е набирала сила.

На 1 май 1886 г. организирани работници издигат глас за осемчасов работен ден. Триста хиляди души предавяват своите искания пред стъпаната власт в Чикаго. Три дни продължават протестите и нар. реформи те са превърнати във фасада за прикритие на иначе един безпогрешно действащ, пълзящ людоедски механизъм за тотално господство над човешката ги нарече 32-ият президент на САЩ Франклин Рузвелт „безразсъдните банкери“, които владееха, а управляват и днес властта на организирания пари, която и тогава, и сега обаче продължава да бъде организирана престъпна група в световен мащаб. Някои определят тази група като вездещата „глобална държава“. Но дали ще се самовеличат като господстваща управляваща класа - a ruling/dominant class, или ще се прикриват в някое от многобройните си синоними, това не е от особено значение. Нейната политическа същност винаги е била осъществяването и гарантирането на онази действителност, която изразява поздравената днес думичка експлоатацията - „поздравената“, но всъщност по-точно е да се каже „забранената“.

раз на работника, с неговата осъзната принципност и жертвотворност в името на един подобър свят. Философи се наемат да обясняват и обосновават смисъла и технологията на борбата на милионите. И да утвърждават понятията като „работническа класа“ и „победа на народите“. Професионални революционери тръгват по кривите тъмни пътеки на тероризма и въоръжената борба. „В бой последен“ препускат червени ескадрони и пламти над тях огнената звезда на надеждата. Поети възпяват и метафорично назовават бъдещето, в което непременно „септември ще бъде май!“

Жълтеят обаче страниците на историята, откъснати и най-често пренаписани, додето старата блудница споделя постелката на всеки победител, макар и временен. За да стигнем до днешните дни с прозрение на поета, че няма какво тя да даде „на хората от фабрики и канцеларии“. Но жива е паметта на кръвта. Неутасим е фарът на надеждата, че Бог никога няма да позволи пълната победа на злото. Ако вярата е крепка и непоклатима, истината ще застига лъжата. И правдата на краищата винаги ще бъде победител. Защото да припомним: Търговците нямат място в храма!

А сега е времето сърцата ни да набират висота в часа горчив на този празник. И всеки да знае и да помни своя род, език и длъжност. Новият ден иде.

Иде Ден първи!

РАБОТНИК

Отдавна искам да ви кажа: Работникът на се предава! Боли го, ала продължава след удар и под пояс даже.

Опушен с вестникарска слава – при своята кръв все пак остава.

Дими високото му рамо и ризата му осоява. Той даяла за основа камък и с бъдещето се сродява.

Отдавна знам, че сте разбрали: Работникът не се превива. Той за едната справедливост ръка до лакът ще прежали.

Часовника си нагласява, ала сърцето не сверява. То цъка. И не изостава. Работникът не го продава.

Приятел в гръб ако прикрива, живота ако защитава – работникът не се предава.

ХЛЯБ

Човек е сам в борбата си за хляб, когато с гордост трябва да заплаца. Печели този, който е по-слаб. А силният гората ли да хваща!

И той поема тежкия си кръст. Широкият му гръб не се превива. Посочват го предателите с пръст, приятел със гърди не го прикрива. Но той докрай зида ще изгради – едната гола чест му награда. Докрай челото си ще окади в катрана и в дима на ага.

Ако усети, че е вече слаб, ако захвърли чука и отвеса, съзла и гордост ако се размесат – не го винете. Нужен му е хляб.

Полк. о. з. доп. д-р ГЕРГИН ГЕРГИНОВ

НАСТОЯЩОТО „ПРОКСИ“

Днешното противоборство между Русия и обединения Запад се провежда едновременно в политическата, информационната, технологичната, финансово-икономическата, цивилизационната и военната област.

Важно значение има прокси войната в Украйна с обединения Запад, представен от Антантата „Рамцайн“, формирана от САЩ с участието на 54 страни. Антантата участва в нея с инструктори, наемници, в някои случаи и с цели подразделения от „пензионирани“ и „уволнени“ военносслужещи, които обслужват доставената бойна техника, участва с подготовката на украински бойци на територията на страните членки, както и в снабдяването с въоръжение и боеприпаси.

В хода на специалната военна операция (СВО) в Украйна са убити над 500 американци, десетки хиляди граждани на ЕС и десетки висши офицери от структурите на НАТО. Нима те са били в Украйна като туристи?

Нима бойното използване на 155 мм американски гаубици или на ЗРК „Патриот“, обслужвани от специалисти на САЩ/НАТО, не е участие във войната? Или снабдяването на въоръжените сили на Украйна (ВСУ) с разузнавателна информация е вид благотворителност? Да не би участието на Пентагона при планиране на бойните операции на ВСУ е само развлечение? Не, това е пряко участие във войната, дори и прикрито с наметалото „прокси“.

ТАЗИ ВОЙНА СРЕЩУ РУСИЯ НЕ Е ПЪРВАТА,

но тя потвърждава мисълта, че важни исторически събития се повтарят през определен период от време, но с различия, налагани от възникнала нова обстановка. Това важи и за войната между Германия и Съветския съюз, започнала на 22 юни 1941 г., чиито особености в значителна степен се повтарят и в днешната война между Русия и обединения Запад.

През пролетта на 1940 г. Съветския съюз, след войната с Финландия, е обявен за агре-

СВЕТЪТ СЕ ПРОМЕНЯ, НО ИСТОРИЯТА СЕ ПОВТАРЯ

Замисълът на Сталин и днешната прокси война на обединения Запад срещу Русия; Непрекъснато ни убеждават, че чл. 5 ни закрила

сор и е изключен от Обществото на народите. На 18 декември с. г. Хитлер подписва Директива 21 (плана „Барбароса“) за война със Съветския съюз, а по-късно основните моменти от нея са на бюрото на неговия ръководител Йосиф Сталин. Става ясно, че ако се направи още една агресивна стъпка или действие, определено като агресия, целият Запад ще се изправи срещу Съветския съюз и той може да бъде унищожен. За да не се допусне това, в очертаващата се война Съветския съюз трябва да

победа, която полага основите на бъдещия разгром на Германия, покорила и използвала за целите си почти цяла Европа.

80 години по-късно, в края на 2021 г., Русия е изправена пред подобен проблем. Седем години Украйна води гражданска война с Донбаската и Луганска народна република, непризнали правителството в Киев. В тях има над 900 000 руски граждани, които са заплашени от съсредоточената срещу ДНР и ЛНР 120-хилядна групировка на ВСУ. В Москва

го прави, защото още от 2014 г., след като развали плана на САЩ за настаняване в Крим и го присъедини към територията си, Русия вече е агресор с наложени всякакви политически и икономически санкции. Ето защо изчакването няма смисъл и решението е превантивен удар под формата на СВО. Целта е постигане на неутрален статус на Украйна и автономия на Донбас.

За разлика от Съветския съюз през 1941 г. Русия остава сама срещу обединения Запад,

ВВС. Военните окръзи от шест стават четири, а ВМФ е разделен и части от него са подчинени на командващите военни окръзи, например Черноморският флот се подчинява на Южния военен окръг.

Никакво внимание не се обръща на военната логистика и на системата за мобилизация, комплектувана с граждански лица, ръководени само от един офицер. Проблеми има и с въоръжението – във войските твърде бавно постъпват нови образци, а създаването на перспективни неоправдано се отлага.

След 2012 г. започва постепенно намаляване на нанесените щети, но и към 2021 г. те все още не са изцяло преодолени, поради което ефективността на въоръжените сили не е на необходимото ниво, още повече за война със Запада.

ПОСЛЕДИЦИТЕ ОТ РЕФОРМАТА СЕРДЮКОВ“

Русия понесе първия удар от него през пролетта на 2022 г., след като Украйна под натиска на Великобритания и САЩ отхвърли парафираното в Истанбул споразумение за мирно уреждане на конфликта.

След военните неуспехи в Харковска и Херсонска област през лятото на 2022 г. Русия се оказа в положението на Съветския съюз през първите месеци на войната с Германия. Това наложи за кратко време да се разрешават важни военни, икономически и политически проблеми.

След провала на споразумението от Истанбул на Русия се наложи – именно се наложи, война със силен противник – ВСУ и всестранно помагания им Запад. Налагаше се вземане на срочни мерки за окончателно преодоляване на щетите от реформата и за подготовка на войските за водене на съвременна война.

В хода на СВО е взето решение за формиране на два нови военни окръга, две нови армии и един армейски корпус, а ВВС, ПВО и ВМФ отново стават самостоятелни вид въоръжени сили. Проблемът с въоръжението се решава за около шест месеца, и то защото само 10% от ВПК е в частни ръце. В края на 2023 г. войските в зоната на СВО получават 1500 танка, 2200 БТР и БМП, 1400 оръдия и 22 000 безпилотни летателни апарата.

На стр. 8

СВЕТЪТ СЕ ПРОМЕНЯ, НО ИСТОРИЯТА СЕ ПОВТАРЯ

В пѣти се увеличава производството на балистични и крилати ракети, на 152 мм управляеми снаряди „Краснопол“ и авиобомби с модули за планиране и управление. Организират се над 150 центъра за подготовка на оператори на БЛА и се създават подразделения за безпилотна авиация.

За развърнатите нови военни части и за компенсирани на загубите на фронта не са достатъчни само 300-те хиляди мобилизирани през септември 2022 г. Започва набиране на личен състав по договор, като на доброволците се осигурява висока месечна заплата, сериозни добавки за бойците на фронта, важни социални осигуровки за тях и семействата и значително се подобрява лечението на ранените.

По този начин към края на 2023 г. в армията вече са над 600 хил. доброволци, чиято численост до края на т.г. трябва да бъде 745 хиляди.

Смесената система за комплектуване на армията (наборна и по договор) напълно се оправдава, защото населението придобива военна подготовка, а в икономиката няма недостиг на кадри – в армията се приемат хора, незаети в производството на високотехнологична гражданска и военна продукция. Не е необходимо да се посочват всички предприети мерки за запазване на икономиката. Достатъчно е да се споме-не, че влиянието на наложените икономически и финансови санкции в значителна степен е намалено и е постигнат растеж над 3.5%.

Някои западни медии определят обществено-политическото устройство на Русия като президентска република с

РУСИЯ СРЕЩУ НЕОКОЛОНИАЛИЗМА

Не зная дали определението е политически правилно, но мога с увереност да твърдя, че при създаването се обстановката е спасението на страната. За кратко време се разрешават многобройни крупни проблеми. Един от тях е изграждането на отбранителна полоса по целия фронт и отделно на участъка на главния удар, в който ВСУ съсредоточава 80 батальона и десетки танкови, артилерийски и тилови подразделения.

Само за шест-седем месеца по целия фронт са оборудвани 400 батальонни района за отбрана, изградени са 150 000 укрития за артилерията и брониранията техника, поставени са 12 000 слобояеми железобетонни блиндажа, прокопани са и са облицовани с дървен материал 3600 км траншеи и 45 000 окопи. На Запорожкото направление, където се е очак-

вал главният удар на ВСУ, е изградена отделна отбранителна полоса с дължина 120 и дълбочина до 60 км, включваща две минни полета, две линии траншеи, разделени от 70 км противотанков ров и 3-5 реда противотанкови железобетонни пирамиди, след тях са огневите позиции на артилерията и базите на армейската и штурмовата авиация. Освен инженерните войски участие вземат строителни организации от Московска област и Крим. Дейността им се координира от вицепремиер, а помощта от населението на ДНР и ЛНР се организира от замест-

тинска Америка. Очертават се и първите военно-технически съюзници на Русия. Според западни медии такива стават КНДР и Иран, с които предстои подписването на споразумение за всеотстранно стратегическо сътрудничество. Става ясно, че Западът не изолира Русия и че влиянието ѝ расте.

СТРАТЕГИЯ И ТАКТИКА НА СВО

Русия не се стреми към постигане на военна победа над Запада, защото тя нито е неоходима, нито е реалистична.

Доказателство за това е избраната стратегия и тактика на

та армията и увеличаване на числеността ѝ.

След срива на контрастъплението инициативата преминава в руската армия. Значителните загуби на ВСУ на фронта, постоянните удари по остатъците от украинския ВПК и тиловата му база показват, че възприетият подход е правилен. Това е видно и по обстановката днес в редица европейски страни. Последствията от войната ще се чувстват все по-осезаемо, ще намалява и ентусиазмът на Антантата, както и вярата, че ВСУ, както се изрази новият словашки премиер, „ще поднесе ру-

вила. Това е така, защото всеки нов парламент, премиер и министър започват работата си с разрушаване, а не с усъвършенстване на постигнатото. Повече от три десетилетия се създават само проблеми, непрекъснато се разделя обществото, разхищават се огромни средства, въпроси, които могат да се решат за кратко време, се отлагат и в крайна сметка не се решават поради безпринципността на управляващите и алчността на олигарсите.

ВЪПРОСИ, НА КОИТО НЯМА ОТГОВОР

Непрекъснато ни заплашват с Русия и ни убеждават, че няма нищо страшно, защото ни закриля чл. 5 от Вашингтонския договор.

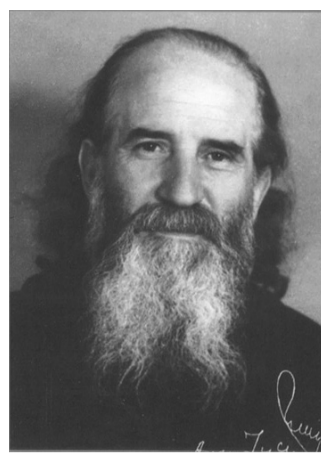
Затова имаме натовски войски и бази на наша територия, които при война ще ни защитават. Противникът обаче няма да нанася удари само по тях, а ще поразява и редица други обекти. Готова ли е страната ни да се защити от такива удари? Имаме ли ефективна организация за ликвидиране на последствията от тях, има ли осигурени убежища за хората, как ще се осигури прехраната им, лечението им? Работят ли за разрешаване на тези въпроси „великите“, несменяеми, работещи за себе си и за не носещи отговорност партийни лидери и послушни депутати? Често сменящите се и неотговарящи за делата си управляващи виждат ли новите особености на съвременната война и подготвят ли армията и народа в съответствие с тях? Въпроси, на които няма отговор. И няма да има, докато нашата парламентарна „демократична“ система функционира по досегашния начин на „слобки“ и безпринципно договаряне.

Знаем за придобивките на Съветския съюз след края на Втората световна война. Знаем и за придобивките на Русия след опитите на Запада да ѝ създаде проблеми с войните в Грузия и Сирия, след присъединяването на Крим и гражданската война в Донбас. Тя успешно отрази тези опити, придобива влияние и създаде нови военни бази. Русия вече не е озази от 2021 г., въоръжените ѝ сили вече са съвършено други, населението ѝ се сплело около президента си, а около 80% от петата колона доброволно напусна страната.

ПРОМЯНА В ПОЛИТИКАТА НА САЩ

Според „Вашингтон пост“ ударението се поставя върху възстановяване на украинската икономика и подготовката на ВСУ за нанасяне на удари в дълбочина на руската територия, за активизиране на диверсионната дейност и за по-добра отбрана срещу руската армия. Това вероятно ще наложи промяна и в командването на ВСУ, но така, че остатъчна Украйна да бъде постоянна заплаха за Русия.

Анализирайки действията на Русия, неволно възниква мисълта как би се справила с подобна обстановка една парламентарна република, каква-та например е нашата страна. Много добре знаем, че при нас няма нито едно направление от живота ни, в което да има изградена стабилна структура и ясни и еднакви за всички пра-

Св. Юстин (Попович)

Никога у човека не е имало по-малко от Бога, драги братя, отколкото днес; никога не е имало по-малко, отколкото днес.

Днес дяволът се е възплътил в човека, за да развълпоти Богочовека. Днес всичко зло се е вселило в тялото на човека, за да изгони Бога оттам. Днес целият пъкъл се е преселил на земята.

Дали някой се сеща, че земята някога е била рай? Днешното падение на човека е неизмеримо по-голямо от първото падение. Тогава човек е отпаднал от Бога, а днес той е разпнал Бога, убил е Бога.

Човече, как ти е името, ако не — дявол? Но какво говори аз? Това е оскърбление за дявола. Дяволът никога не е бил тъй зъл, така изкусно зъл като човека. Господ Христос и в ада е слязъл, ала там не са го разпнали. А ние Го разпахаме! Нима човечите не са по-зли от дявола? Нима земята не е по-пъклена и от ада? От ада не са изгонили Христа, а човечите днес са Го прогонили от земята, прогонили са го от тялото си, от душата си, от своя град...

В зеницата на душата ми, братя мои, се е впил като змия зъл въпрос и злорадо ме пита: мигар е бил нявга човекът добър, щом е могъл Христа да разпне? — Ти вярваш в човека, хвалиш се с него, оптимист си? — Ох, виж човека, виж човечеството от зеница на Велики петък, виж как човекът убива Богочовека и ми кажи: и сега ли си още оптимист? Не се ли срамуваш от това, че си човек? Не виждаш ли, че човекът е по-зъл и от дявола?

Забравете всички дни преди и всички дни след Велики петък. Разгледайте човека в границите на Велики петък — не е ли той зеница на всяко зло, хищнодум на всички изкушения, сборище на всички гадости? Не е ли полудяла днес земята у човека? Не е ли доказал днес човек, убивайки Богочовека, че наистина той е лудостта на земята?

И Страшният съд, братя мои, не ще бъде по-страшен от Велики петък. Не, той несъмнено ще е по-малко страшен, защото тогава Бог ще съди човека, а днес човекът съди Бога. Днес е Страшният съд над Бога. Съди Го човечеството. Днес човекът оценява Бога — оценява Го на трийсет сребърника. Христа — за трийсет сребърника! Нима това е последната цена? Нима Юда е нашето последно слово за Христа?

СТРАШНИЯТ СЪД НАД БОГА

Беседа, изнесена през 1926 г. на Велику петък в Сремску Карловци

Днес човечеството е осъдило Бога на смърт — това е най-великият бунт в историята на небето и земята; това е най-големият грях в историята на небето и земята. И падналите ангели не са сторили такова нещо. Днес се е извършил Страшен съд над Бога. Светът никога не е виждал по-невинен Осъден и по-безумен съдия. Над Бога са се надсмели по-страшно, отколкото когато и да било. «Все-смехливият ад» днес се е вселил в човека и е осмял Бога и всичко, о Божие. Днес е осмян Този, Който никога не се е смял. Казава се, че Господ Исус никога не се е смял, но често са Го виждали да плаче. Днес е опозорен Онзи, Който дойде нас да прослави, днес мъчат Оногова, Който дойде нас да избави от мъки. На смърт се предава днес Онзи, Който ни донесе живот вечен. Човече, има ли край твоего безумие? Има ли дъно твоего падение?

«Народе мой, какво ви стори? Не изпълних ли Юдея с чудеса? Не възкресявах ли мъртви с едно слово? Не изцелявах ли всяка възвест и всеки недъг?... Какво ми въздавате? За изцеленията — рани, за живота — убивате ме и ме разпъвате на дърво!»...

Велики петък, братя, е нашият срам, и стид, и поразение. У Юда Искариотски е имало по малко от душата на всеки един от нас. Да не беше тъй, щяхме да бъдем безгрешни. Всички сме паднали в Юда, всички сме продали Христа, всички сме предали Христа и сме приели дявола, и сатаната сме прегърнали. Да, сатаната. Понеже в светото Евангелие е казано: «И подир залъка, сата-

ната влезе в него (Юда)» (Иоан. 13:27). Подир кой залък? Подир залъка, който му даде Христос. След Причастието. След Христа. Ах, има ли по-голямо падение, по-голям ужас? Сребролюбие, ти предаде Господа Христа! Сребролюбие, ти и днес Го предаваш. Юда, който е бил ученик Христосов, който през години е бил с Него, който е присъствал на всички Христови чудеса, който с името Христово е очиствал прокажени, изцелявал е болни, възкресявал е мъртъвци, изгонявал е нечисти духове, същия този Юда сребролюбие е направил предател и Христов убиец. Как тогава да не направя

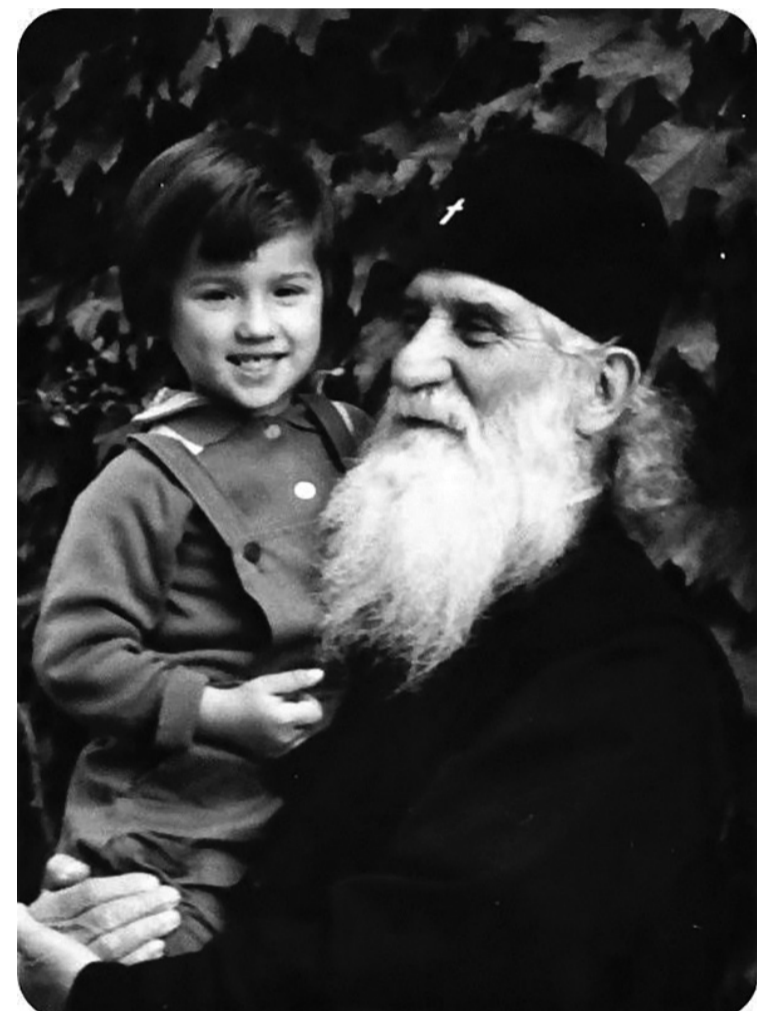
ло Христа, убило е Бога. Сребролюбие то ученик Христов е сторило враг, убиец на Христа. Но не само това: то и Юда е убило. Сребролюбие то има това проклето свойство — да прави човека не само Христов убиец, но и самоубиец. Отначало то убива Бога в душата на човека, а след като убие Бога в човека, то стане убива и самия човек.

Смъртта е страшна тайна, братя, но най-страшното е когато човечите предават Бога на смърт и желаят да Го убият напълно, да Го унищожат съвсем, цял да бъде мъртъв, цял — без остатък. Днес е ден, когато човечите са страшни за Бога, понеже мъчат Бога както

те човечеството около главата на Оногова, който е изплел венец от звезди около земята! Трънен венец за Христа плетем и аз, и ти, приятелю, ако съм сребролюбец, ако съм блудник, ако съм прелюбодеец, ако съм богоухулик, ако съм клеветник, ако съм клюкар, ако съм пианица, ако съм немилостив, ако съм гневлив, ако имам греховни мисли, ако имам нечисти чувства, ако нямам вяра, ако нямам любов.

Всехи мой грях, всеки наш грях е трън, който ние втъкваме в проклетия венец, който обезумяло човечество непрестанно плете около главата на Господа Исуса.

В мъченото на Бога човек е по-немилостивен и от дявола. Не вярвате ли? Чуйте какво разказва един очевидец: «Тогаво Го заплываха по лицето» (Мат. 26:67) — по Неговото лице, по Неговото чудно и прекрасно лице... Господи, защо устата им не се покриха с проказа и не се превърнаха в язва? Не затова ли, да ни научиш на търпение и кротост?... Заплываха онова дивно, онова благо Лице, което струва повече от всички съзвездия, от всички блаженства. Какво говорях? — Да, по-драгоценно от всички блаженства, понеже в това кротко Лице е всевидното вечно блаженство, всевидната вечна радост... Заплываха онова светло Лице, пред което морето се смиряваше и умилваше; онова Лице, което умиротворяваше смутените души и даряваше покой на всички. И вие се хвалите с човека? Ох, свийте си знамената, вие молци и нищожества! Никой, никой не трябва толкова много да се срамува от себе си както човекът — никой от бесовете, никой от зверовете, никой от животните... Човечите заплыват Бога — има ли нещо по-ужасяващо от това? Човечите бият Бога — има ли нещо по-бесовско от това? Братя, ако нямаше ад, би трябвало да бъде измислен, да се измисли за човечите — само за човечите...

мене и тебе предател и Христов убиец, мене, който не съм гледал три години Бога в плът, който не съм нито прокажени очиствал, нито болни изцелявал, нито мъртви възкресявал с името Исусово?

Юда дълго е бил с Оногова, Който не е имал где глава да подслони, с Оногова, Който и на дело и с думи е учел, че не трябва да се носи нито сребро, нито злато. А аз? А ти? Ако не умееш да се радваш на сиромашията, брате, ако не можеш да си щастлив в сиромашията, знай, че си кандидат за Юда. Не питай: «да не съм аз, Господи?» Понеже несъмнено чуеш отговора: «да, ти рече». Мечтаеш ли за богатство, тлее ли у тебе жаждата за пари, знай, че в теб се зачева Юда. Брате и приятелю, запомни за цял живот: сребролюбие то и разпна-

никой никога не Го е мъчил; защото те плетат по Бога, както никой никога не Го е оплювал; понеже бият Бога, както никой никога не Го е бил. Нека замълчи всичко, което се нарича човек! «Да мълчи всяка плът човешка!» Нека никой не се хвали, че е човек, нека никой не хвали човечеството, понеже ето: човечеството не търпи Бога сред себе си, то убива Бога. Нима е за хвалене това човечество? Нека никой не се хвали с хуманизма! Ах, та той е цял единствено — сатанизъм, сатанизъм, сатанизъм...

Днес не бесове, не зверове, не чакали, но човечите са изплели венец от тръни и са го турили на главата Христова. С трънен венец украсяват Оногова, Който е украсил човека с безсмъртие. Трънен венец пле-

Зоя ДЕЯНОВА

ИЗМИСЛЕНА РОДНА ДРАМА И СТРАДАНИЯ НАРОДНИ

Днес Вики Тинтерова с пълно право побесня от измишльотините на Теди Москов, че са славали печати на момиченцата по коленете им за полата малко над тях. Това е негов принос, щото обичайното беше, че печатите са на бедрата - все пак ми-нижуп под дупетата ни.

Тази антисоциалистическа мантра се разпространи след Десети ноември.

Аз съм от първото поколение с късите полички - освен някоя закостеняла учителка или бабите в махалата нямам спомен някой да ни е преследвал. Мама много се радваше да ми ги шие - половин метър плат, икономия е, подгъв, горе за коланчето и остават едни 40 сантиметра, колкото да не ни се виждат гащичките. При изпускане на нещо клякахме, щото всичко ще ни се види при навеждане. Момчетата ни подаваха ръка приведени при слизане от трамвая с надежда да зърнат какво има под това парче плат. Ние ги ритаме - еманципация, бе!

Но не мога да се закълна, че някъде - в провинцията - не се е случвало и отгук тръгва легендата, че сме ходели подпечатани масово.

Беше 1973 година - когато минижупът беше в историята, дойде „миди“, щото текстилната индустрия в Европа пропищя, но си ходехме с късите роклички. Бе обичайно облекло. Млади, слаби, красиви...

Отивам на стаж в пернишки

вестник като студентка по журналистика. Първият стаж се правеше в окръжни вестници. Аз съм облечена в поличка под дупето. Седмица-две и ме извиква главният редактор да ми каже, че шефът на ОК на БКП в Перник - Борис Манов, е издал заповед в учреждения да не се ходи с къси поли. Тоя си го е ре-

пола не съм виждала.

Както и да е.

Главният редактор не ми заповяда, а ме помоли да се съобразя със заповедта на баш партиеща.

За мен стана затруднително - ми освен един бял панталон, нямах друго подходящо облекло.

шил - впоследствие разбрах, че дъщеря му в София ми е връстница, колежка журналистка, а в София млада жена без къса

За този стаж живеех при баба в родното ни село, че беше близо от София. И аз с този бял панталон в кюмюро цял ден -

НОСТАЛГИЯ

На проф. М. Минков

Янко СТЕФОВ

Горе вятърът лугува.
Свирят телефонни жици.
А тополите рисуват
бели облаци и птици.

Тичам в нивите зелени
след препуснали каруци.
И в душата спотаени
екват неродени звуци.

Литва песен и се слива
със гласа на равнината.
А сърцето ми щастливо
грее като мак в житата.

Мога ли да те забравя,
чуждо да ми стане свое?
И насъне, и наяве
тебе виждам, село мое!

Моя радост и тревога!
С всичко лесно се разделям.
Със земята ти не мога,
че е моята постеля!

Със земята и небето,
с птиците и със цветята,
и със Бакаджика, дето
още вей хайдушки вятър.

цапа се! Прибирам се вечерта, с баба го перем, не може да изсъхне - беше от шантунг, естествена материя. Сушахме го с ютията - моля, моля, електрическа, не отония с въглените.

Това беше местна простотия на окръжен дъреей. Но толкоз - никакви печати и подобни глупости. При това само за служители, не за жените, които си

ходеха по улиците и площадите на Перник с минималистичните полички за радост на мъжете винкели.

Всъщност тогава никои не наричаше перничани винкели.

Един тъп епизод от живота - минал-заминал за едно лято.

Няма драма и страдания народни...

Уважаеми читатели,

Абонаментът все още е единственият начин да сте сигурни, че можете да прочетете вестник „Нова Зора“. Идват безизходни времена, когато всеки глас на правдата ще бъде заглушаван и истината все по-трудно ще бъде изричана и осветявана. Сега тече абонаментната кампания на Български пощи и на фирма „Доби прес“, с които редакцията има договорни отношения за 2024 г. Целта, непостигната през 2023 г. остава същата и през 2024 г.: 1000 целогодишни абонамента! Ние знаем, че ви е трудно и с притеснение отправяме тази покана за подкрепа. Вече се пресрамахме и през отминалата година съобщихме, че приемаме и дарения. Ако целта от 1000 абонамента не бъде

ВЕСТНИК „НОВА ЗОРА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА В. „ЗОРА“, ИЗЛЪЗЛ ОТ 14 МАЙ 1990 Г. ДО 16 ЮЛИ 1996 Г.

НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзхожда сичките световни добрини!“

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО

www.zora-news.com

София

Година XXVI

(XXXIV)

Излиза във

Вторник,

Цена 2 лв.

постигната единствената възможност ще остане вашата целева подкрепа. Процесите протичат все по-скоротечно и става все по-реален образът на онзи вторник, в който има опасност да не се състои срещата ни с вас. За много централи и институции това би било повод за празник, но ние вярваме, че това не е ваше желание. Можем да ви спестим казаното дотук, ако все пак беше възможно преодоляването на изкуствените препятствия пред разпространението на вестника. Уви.

Във всяка пощенска станция, до 15 число на всеки месец, очакваме да се абонирате за в. „Нова Зора“ за 1 месец, за тримесечие, полугодие или за цялата година. Абонаментът винаги се изчислява съобразно броя на вторниците, умножени по коричната цена - 2 лв. Това засега остава най-сигурният начин, вие, заедно с „Нова Зора“, да участвате в битката за бъдещето на България.

Нашият каталожен номер в Български пощи остава непроменен - 311.

Всеки вторник очаквайте „Нова

Зора“. Търсете най-необходимият за България вестник. Това не е израз на нашата нескромност. Това е вашата оценка за „Нова Зора“. Търсете вестника и го разпространявайте.

Можете да осъществите абонамент и в офисите на ДОБИ ПРЕС. Същото можете да направите и чрез пощенски запис за избрания от вас срок, на адрес: София 1000, ул. „Пиротска“ 3, за Минчо Мънчев Минчев. Особено е важно да бъде изписан точния адрес и името на получателя, както и телефон за обратна връзка.

Свържете се с нас, за да водим битката за България заедно.

Допълнителна информация може да получите на тел. 02985 23 05; 02985 23 07, както и на мобилни телефони: 0879 140122 и 0894 66 49 00.